

RECENZJA

rozprawy doktorskiej lek wet. Aleksandry Trościańczyk pt. "Enterococcus spp. izolowane od zwierząt towarzyszących jako potencjalne źródło zagrożenia zdrowia publicznego".

Podstawą do sporządzenia recenzji jest wniosek Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie z dnia 04. 05. 2018.

Bakterie z rodzaju *Enterococcus*, zwane dawniej paciorkowcami kałowymi, stanowią dużą (ponad 50 gatunków) grupę Gram-dodatnich ziarniaków występujących jako komensale w przewodzie pokarmowym ludzi i zwierząt. Drobnoustroje te należą do mikroorganizmów oportunistycznych, zdolnych do wywoływania zakażeń w przypadku upośledzenia miejscowych mechanizmów obronnych powierzchni ciała oraz w warunkach immunosupresji. Szczególna rola patogenna tych bakterii wiąże się z powodowaniem przez nie infekcji szpitalnych u ludzi, a problem ten jest dodatkowo komplikowany przez stosunkowo wysoki wskaźnik antybiotykooporności tej grupy mikroorganizmów. Enterokoki wykazują np. naturalną oporność na np. cefalosporyny, sulfametoksazol z trimetoprimem czy tzw. niskie stężenia aminoglikozydów. Oprócz tego, u omawianej grupy drobnoustrojów obserwuje się często oporność nabytą, spowodowaną uzyskaniem przez poszczególne szczepy bakteryjne określonych genów zlokalizowanych na mobilnych elementach genomu (plazmidach i transpozonach). Wykazano, że gatunki enterokoków mogą różnić się od siebie pod względem posiadanych mechanizmów antybiotykooporności, co powoduje konieczność dokładnej identyfikacji gatunkowej izolatów klinicznych.

Od dawna wiadomo, że enterokoki pochodzące u zwierząt gospodarskich (bydła, świń, drobiu) mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia konsumentów mięsa, mleka czy jaj. Stosowane w przeszłości antybiotykowe dodatki paszowe, a także terapia zwierząt przy użyciu tych samych chemioterapeutyków, które wykorzystuje się w leczeniu zakażeń u człowieka, spowodowały, że produkty spożywcze zwierzęcego pochodzenia mogą być źródłem drobnoustrojów opornych na wiele grup związków przeciwbakteryjnych. Natomiast do tej pory nie zwracano większej uwagi na rolę zwierząt towarzyszących, zwłaszcza psów i kotów, w transmisji wieloopornych szczepów *Enterococcus* na człowieka. Jest to problem

